

19. kinoforums

Un Vārds tapa filma...

2017. gada 16.–23. aprīlis • t/c Galerija Rīga 7. stāvā *Happy Art Museum*

Mateja evaņģēlijs

Il Vangelo Secondo Matteo

režisors Pjera Paolo Pazolini, 1964, 136'

ATKLĀŠANA
Svētdiena., 16.04.
plkst. 15.00

Kristus dzīve, nāve un augšamcelšanās dziļi personiskā filmā, kurā galvenajās lomās ir spāņu students un režisora māte. Sava kritiskā pasaules redzējuma ietvaros Pazolini šajā evaņģelijā izcēlis tā sociālo aspektu, radot naīva, brīžiem maģiska reālisma poētiku. „Mateja evaņģēlijs” ar savu stingro vienkāršību, vēsturiskā kolorīta tīrību un kaismīgo maksliniecisko spēku guva atzinību Venēcijas kinofestivālā: Žūrijas speciālo un OCIC balvu.

Liels klusums

Die grosse Stille

režisors Filips Grēnings, 2005, 164'

**Pirmdiena., 17.04.
plkst. 18.00**

Vairāk par pus gadu režisors pavadīja kartēziešu klosterī „Grand Chartreuse” Francijas Alpos, piedaloties mūku ikdienas dzīvē, rituālos, darbā un lūgšanās. Unikāla iespēja ieklausīties šajā klusumā, lai sajustu, saskatītu un arī saklausītu laika plūdumu, gadalaiku maiņu, mūku kontemplatīvo eksistenci. „Klusā” filma nav mēma – izcilā skaņas kvalitātē dokumentēta viņu dzīve starp atteikšanos un personīgu bagātināšanos. Atzīta par labāko Eiropas dokumentālo filmu.

Ko vēlas Dievs?

Se Dio vuole?

režisors Eduardo Maria Falkone, 2015, 84'

**Otrdiena., 18.04.
plkst. 18.00**

Pazīstamais, panākumiem bagātais ķirurgs Tomass ir iedomīgs, lepns un augstprātīgs, turklāt – nelokāms ateists. Tomasa pasaule sāk brīdī, kad viņa vienīgais dēls Andrea nāk klajā ar negaidītu paziņojumu – viņš vēlas kļūt par priesteri. Tomass atsaikās pieņemot gan dēla izvēli, gan sievas Karlas un meitas Bjankas lēmumus. Tā būtu iespēja pārvērtēt savu dzīvi. Falkone saņēma David di Donatello un Itālijas Nacionālās filmu žurnālstu biedrības balvu kā labākais režisors.

Mežonīgās āres

Dikoje poļe

režisors Mihails Kalatozašvili, 2008, 108'

Trešd., 19.04.
plkst. 15.00

Jauns lauku ārsts dzīvo tālu prom no pasaules – civilizācijas pēdējā bastionā. Pie viņa ārstēties ved pilnīgi visas dzīvās būtnes. Tuksnešainā ainava liekas Dieva pamesta, taču cilvēks tā centrā apliecina jēgpilnas, humānas un laimīgas eksistences iespējamību, neskatoties ne uz kādiem apstākļiem, pat – konfrontāciju ar nāvi. FIPRESCI un Ekumēniskās žūrijas balva Kotbusas festivālā

Melānijas hronika

režisors Viesturs Kairiņš, 2016, 120'

**Ceturtd., 20.04.
plkst. 18.00**

Filma veidota pēc rakstnieces Melānijas Vanagas atmiņu romāna „Veļupes krastā” motīviem Jaunības sapņi, dzīves labākie gadi, veselība, mājas, vīrs, dēls, sava zeme – padomju vara to visu atņēma, taču viņa izdzīvoja. Šo ceļu izturēja tikai tie, kuri, neskatoties uz visām piedzīvotajām šausmām, spēja saglabāt cerību par Latviju, par atgriešanos mājās. Izturēja garā un ticībā stiprie. Un tāda ir arī stāsta galvenā varone Melānija. Pēc seansa – saruna ar režisoru.

Piena ceļš

La voie lactée

režisors Luijs Bunujels, 1969, 105'

**Piektd., 21.04.
plkst. 18.00**

Divi kļaidoņi soļo no Parīzes uz Santjago de Kampastela, orientējoties pēc Piena ceļa zvaigznēm. Cerības uz žēlastības dāvanām negaidīti vaiņagojas ar paša „dieva” satikšanos, kurš aicina abus „necienīgos” uz dīvainām darbībām... Viņu ceļš ved cauri baznīcas vēsturei (arī tās tumšajām lappusēm). „*Interfilm*” balva Berlīnes kinofestivālā. Pēc filmas – tikšanās ar mūsdienu svētceļniekiem uz Santjago di Kampastella mācītāja Ivara Jēkabsona vadībā.

Degošais

režisors Jānis Putniņš, 2016, 55'

Sestd., 22.04.
plkst. 15.00

„Runāt par Ilju Ripss nozīmē runāt par citādību, kas nepakļaujas aprakstam vai iemūžināšanai filmā” (Putniņš): stāsts par mēģinājumu sadedzināties pie Brīvības pieminekļa ir sens, viņa teorija par burtu secību 1. Mozus grāmatā – sarežģīta. Dokumentāli kadri, Izraēla šodien, arhīva materiāli – blīvs kinodarbs ar eksperimentāliem kadriem un kinovēstures kodiem. Režisora aizkadra balss ieviekl meditācijā par tēmām, kas arī Dainas Dagnijas gleznu ciklā „Kritušie”.

Francisks, Dieva spēlmanis

Francesco, Giullare di Dio

režisors Roberto Rosellini, 1950, 85'

Fenomens, kas atstājis pēdas Vakareuropas vēsturē: brālis Frančesko un viņa ordeņa brāļi, apmetņos tērpti, kailām kājām, nabadzīgi, bet priecīgi meklē vienotību, atrod pazemību un slavē Dievu. „Svēto” filmā izmantoti vienpadsmit no „Svētā Franciska ziedīņiem”, kur poēzija atklāta ar neoreālisma dokumentālismam tuviem stila līdzekļiem – mūkus atveido Nokeras klostera mūki, filmā piedalās tikai viens profesionāls aktieris – Aldo Fabrizi (tirāns Nikolajs).

Sestd., 22.04.
plkst. 18.00

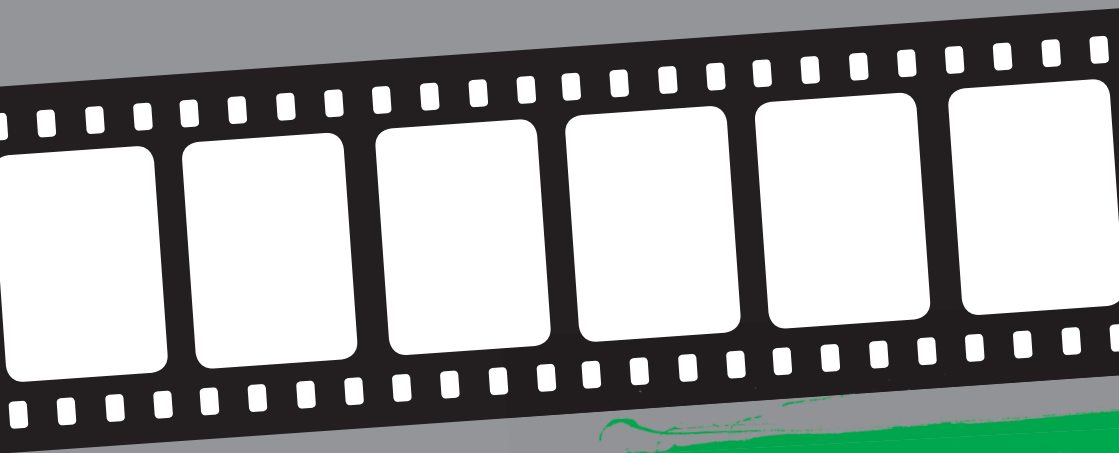
Aspirīns Komandoram

Aspirin dļa Komandora

režisors Romāns Ņesterenko, 2016.

Svētdien, 23.04.
plkst. 14.00

Rīgā dzimušā aktiera un režisora Romāna Ņesterenko īsfilma veidota pēc XX gadsimta sākuma „smieklu karaļa” Arkādija Averčenko stāsta „Sazonovs” motīviem. Tā ir „čehoviska komēdija”, kas noskatīta kaimiņu istabā – tas varētu būt noticis gan Dona Žuāna laikos, gan – mūsdienās – laime nemīl slinkos un bailīgos. „Būt vai nebūt” – tāda ir filmas tēma. Saruna ar režisoru.

Skatītāju izvēlētā filma

**Svētdien, 23.04.
plkst. 16.00**

Happy Art Museum

Filmas tulkotas latviešu valodā, izņemot „Mežonīgās āres” un „Aspirīns Komandoram”.

Ieeja par ziedojumiem.